

**BRIEF AAN DE LEERKRACHTEN DIE KOMEN KIJKEN NAAR WA WILDER MAN
COMPAGNIE BARBARIE
&
VILLANELLA**

Beste leerkracht,

Binnenkort komt u kijken naar onze voorstelling.

Dat is geweldig nieuws.

Bij deze willen wij u een aantal tips meegeven voor een vlot verloop van onze ontmoeting.

Zoals u wel weet is het theater geen schoolbank, hier gelden andere regels en wetten.

Theater is een actief gebeuren waarbij de acteurs en het publiek elkaar ontmoeten, het is geen eenrichtingsverkeer.

Dat wil dus ook zeggen dat wij er geen probleem mee hebben dat de kinderen reageren op wat ze zien en op de vragen die hen gesteld zullen worden.

Het publiek hoeft niet 'stil' te zijn zodat de acteurs zich zouden kunnen concentreren op hun spel en op hun tekst.

Als de acteurs zich niet kunnen concentreren moeten ze maar wat vroeger gaan slapen of meer repeteren, dat is hun job. Het welslagen van de voorstelling staat of valt dus niet bij een stil publiek.

Zolang u merkt dat de kinderen reageren op de voorstelling, zich betrokken en aangesproken voelen mag u hen gerust wat vrijer laten dan in het klaslokaal.

Wij hebben geen probleem met betrokkenheid, gelach, het meedoen met wat er op de scène gebeurt. Uit ervaring weten we echter(en dat weet u als leerkracht natuurlijk nog beter) dat kinderen van deze leeftijd zéér vatbaar zijn voor kuddegedrag. Er moet maar één kind gillen bij het zien van één van de personages en de hele zaal gilt mee, er moet maar één slimmerik iets terugroepen en de hele zaal begint te scanderen.

Dit soort van gedrag is wél storend en hindert de anderen die wel willen blijven kijken naar dat wat er gebeurt. Theater is nog steeds geen televisie. Gelukkig maar. Beginnen

gillen, roepen, op stoelen klauwteren is niet iets wat je doet als je met respect voor elkaar een dialoog aangaat. Hier is het aan u, en aan uw gezond verstand en uw ervaring om uw kinders even tot de orde te roepen.

Het is soms een dunnen grens, maar wij vertrouwen op uw oordeel dat u de kinderen de vrijheid geeft om:

- te lachen

- 'adem in –adem uit' –te doen (iets dat in de voorstelling zit, dat zal u nog wel zien

- nee te roepen als hen gevraagd wordt om de zaal te verlaten

Anderzijds roept u best uw kinderen tot de orde wanneer ze

- roepen om nog meer te roepen

- de acteurs zich niet meer verstaanbaar kunnen maken

-het kudgedrag het overneemt van gezond verstand.

Neem gerust een kind op schoot dat bang wordt, dat kan wel eens gebeuren en u mag hem/haar dan ook verklappen dat het allemaal niet echt is, maar toneel, dat we maar doen alsof.

Ook willen wij u vragen om mee te spelen.

In de voorstelling WA WILDER MAN zullen wij herhaaldelijk vragen om de zaal te verlaten.

Gelieve dit niet letterlijk te nemen. U mag blijven zitten. En kijken. En hopelijk net zo hard genieten als uw kinders.

Wil u graag goed voorbereid naar de voorstelling komen? Dat kan!

(indien u dat niet wilt, geen enkel probleem, laat u dan maar verrassen door wat komen zal)

Hieronder vindt u een lijst vragen die u met de kinderen kan overlopen.

Deze vragenlijst kan u zowel op voorhand als achteraf hanteren.

Deze vragen hebben allemaal een filosofisch tintje. Ze dienen als leidraad voor een gesprek over angsten, wij/zij, het vreemde, de ander.

Aan u de keuze welke u bruikbaar vindt en waar u het graag eens over wil hebben met uw klas.

Bent u meer een doener dan een prater? Geen probleem, er kan naar aanleiding van de voorstelling (of achteraf) nog op een creatieve manier geknutseld worden. Tips vindt u onder de vragen.

Wij wensen u veel kijkplezier want ja, wij spelen ook voor u, niet enkel voor de kinderen....

FILOSOFISCHE VRAGEN

vreemd

- hoe herken je een vreemdeling?
- doen vreemdelingen rare dingen?
- hoe lang blijf je een vreemdeling?
- kan iedereen een vreemdeling zijn?
- kun je een vreemdeling zijn in je eigen land?
- kun je een vreemdeling zijn voor jezelf?

bang

- hoe weet je dat je bang bent?
- zijn kinderen rapper bang dan grote mensen?
- bestaan er dingen waarvoor iedereen bang is?
- zijn er verschillende soorten bang zijn?
- kun je bang zijn van jezelf?
- wat zou er gebeuren als niemand meer bang zou zijn?

normaal

- wie bepaalt wat normaal is?
- normaal zijn is dat zijn zoals de anderen?
- moet je proberen te zijn zoals de anderen of kan je beter jezelf zijn?
- kan je hetzelfde zijn als de anderen als ze allemaal verschillend zijn?
- ben jij altijd dezelfde?
- wil jij soms wel eens op iemand anders lijken?

baas

- wat wil dat zeggen 'de baas zijn'?
- wanneer ben je de baas?
- waarom ben je de baas?
- kan iedereen de baas zijn?
- kun je de baas zijn over iedereen?
- kun je de baas zijn over jezelf?
- als je de baas bent, mag je dan doen wat jij wil?

DOE-OPDRACHT:

Maskers maken

Laat de kinderen een eigen masker maken uit karton. Laat hen zelf kiezen hoe dat masker eruit moet zien. Heeft het ogen? Een mond? Een bepaalde kleur?

Laat hen het masker opzetten.

Hoe voelen ze zich nu? Durf je meer met een masker op? Of juist niet? Wordt je iemand anders als je een masker draagt? Of blijf je eigenlijk dezelfde?

Ogen maken

De ogen die we in de voorstelling gebruiken zijn allemaal gemaakt van isimo-bollen. Deze vind je in elke doe-het-zelf zaak in alle mogelijke maten. Laat de kinderen op één helft een oog schilderen. (de achterkant blijft wit of wordt geschilderd in één kleur). Steek de ogen op lange prikkers of stokken. Ga eens op spionage in de gang, in een andere klas met die rare ogen en kijk wat je allemaal ziet.

de 3 kleine mannetjes

In wa wilderman komen 3 kleine figuurtjes voor

Maak van jezelf ook zo'n klein mannetje.

Doe je schoenen uit.

Ga op je knieën zitten.

Doe je schoenen aan aan je knieën en zet je bovenlijf flink rechtop.

Je lijkt nu op een dwerg met een vrij groot lijf en veel te korte beentjes.

Maak een foto van jezelf.